

ENTERED AT THE POST OFFICE AT WILBER, NEB. SECOND CLASS MATTER.

Vychází každý úterý: skvěle Wilber

J. A. HOSPODSKY, redaktor a vydavatel.

OHLAŠKY

Jako blahopřání, smrt, poptávky atd. čítáme 50ctů palec uveřejníme pouze tehdy, zda jsou peníze přiloženy. Ceny ohlášek stálých oznámíme na požádání. Peníze zasílány buď v hotovosti nebo v bankovních poukázkách nebo registrovaných dopisech. Za dopisy nezaregistrované a peníze obsahující nejsou zodpovědní.

Kvittance na zaslané poukázky se nezasaňují. Všechna menší oznámení, blahopřání, děkování atd. musí zaplacená být předem.

Auresnye: "PŘÍTEL LIDI Wilber, Neb.

Předplatné \$1.50 na rok.

Wilber, Neb. 24. září 1896

Listek Národní strany

President

WILLIAM JENNINGS BRYAN

z Nebraska

Místopředseda

THOMAS E. WATSON

z Georgie.

LÍSTEK STÁTNÍ

Governér.....Sias A. Holcomb
Místogovernér.....J. E. Harris
Tajemník státu.....W. F. Porter
Státní auditor.....F. Cornell
Komisař veřej. pozemků.....V. Wolfe
Státní pokladník.....J. B. Meserve
Státní suprintendent.....W. R. Jackson
Soudec pro dlouhou dobu.....Neville Soudec pro krátk. dobu.....J. Kirkpatrick
Regent university.....A. A. Munroe

LÍSTEK OKRESNÍ

Poslanec do zákonodárný FERDINAND ENDORF
D. M. RAMEY
Státní revizor Dr. E. W. WATSON
Float-poslanec C. E. BUSH
Okresní zástupce M. H. FLEMING
Okresní komisař J. C. NORTON
Poslanec do kongresu SOUCE STARKS
Presidentští elektori F. J. HALLE, O. W. PALMER, A. PIASECKI, ERED METZ, W. O. ALBERTS, S. L. KOSTORYZ, M. F. HARRINGTON, W. CAMPBELL.

"Občané, podporujte "Pokrok Západa", jediný zásadní (!) republikánský list český!" Málo budují! I črrrrr bum!!

Už ani "Volnost" není zásadním republikánským českým listem a pouze "Pokrok Západa" má na to patent, nebo v něm čítá: "Jediný zásadní republikánský český list."

"Denice Novověků" dte papíru s panáčkama mate lid. Za to ale adlitas Pok. Záp. Rose, Růžička, Mikado, Kroleško atd., ten je nezimate a nezmate. Toho znají všude jako falešný penz.

"Či chleba jš, toho pševj zpřevj", tak napsal onchdy omazký pantáta a měl pravdu. Když býval byl krajan Warga (?) v Plattsmouth podle toho pouštědla se řídit, nemn sel nes pustěn býti dráhou Burlington & Missouri z práce.

Ukazovati na Bryana, že běre podporu od majitelů stříbrnolá poukázovani na to co zlobí, byla by hezká věc, kdyby totiž lid dovedl si vysvětlit, kdo vlastně platí za onu "zlatou literaturu", než jest za plavoyání. Proto až bude papír s panáčkama budoucně psát, "či chleba jš, toho pševj zpřevj", at láskavě podívá se do zrcadla.

A nyní přichází omazký papír s panáčkama a povídá lidu, že Bryan jest vydržován a podporován touto kampání západní majitelů stříbrných dolů. No dobře, dejme tomu, kdo ale podporuje McKinleyho, o tom papír onen nepovíá ničeho, ani ne o tom, kdo platí ty spousty potitěných papírů, jež již po více týdnů do lidu jsou vnučovány. Či děje se to z lásky k tím sedláckým a bratrům? Ale ony tisíce se v přítomných dobách tak snadno do "dufu tu" nepouští. Ostatně toto podezřívání Bryana jest starou písničkou a již před více týdnů učinil jej sen. Thurston, když ale pak sen. Steward žádal na něm důkaz a přímo zblábcem jej nazval, schoval se Mr. Thurston za neznámého pševka od jistého chicagského časopisu a pro

hlásil, že úplně mu postarší vjstěně Bryana, že tomu není tak, poně vadí si, že Bryan o hledu tom jest dostojný muž. — To ale papír a panáček nadvá předkládá tuto nechtěnou. ohlívavou, kyselou a nemastnou kaši čtenářstvu, jehož žaludek jest beztoho již dávno podobnou krmf pokaže. Jelikož ale opomenu svému čtenářstvu pověditi, kdo vlastně stojí za McKinleyem, povíme mu to my. Jsou to na prvním místě gambleré na Wall Street, pak lichváři, peněžníci, bankéři, trusty, monopol, korporace, milionáři, karabáci, barsiáni atd. A papír s panáčkama stlelal suma sumárum 21 lidí v společnosti, jež dle jeho domněn, pravíme ještě jednou, pouze domněn, podporují Bryana. Celkem tedy 21 majitelů stříbrných dolů. Kdyby to byli ale majitelové zlatodolů, bylo by to nepochybně "all right", ne? O vy duše slechetné!

Daleko přivedli to páni republikáné a pševřenci zlatá, když všude, kde okáže se nějaký řečník z tohoto táhora, musí mluvit pod ochranou policajtů a nastává ve strachu, že bude buď svědčen z nemotorného balancování lidu, anebo vytlučen. My nejme rozhodně pro žádné zkracování práv a svobod osobních a zadržujeme každé takové surové vystupování lidu, avšak každá věc má svůj líc a rub. Když ku př. řečník, jako jest Burk Cochran z New Yorku, který obdržel \$250.000 za své řeči, jež má držeti na místě McKinleyho, chce zde mluvit něco o poctivosti politiké, takový řečník nezaslouží být tiché, než aby byl vymáčen smrdutými vejci. McKinley má aspoň sám pro sebe tolik úcty, že se nikde lidu nevnučuje a proto musela zlatěfská klika vjehodni najmouti tláhu Cochranu, aby ten udržel republikánský klam v posici. Cochran přijel, jak známo, do Omaha převést lidi na lichvářskou vřvu, byl by ale málem špatně pochodil. Vyzádal to celé dvě hodiny času, než mohl začít mluvit a tu muselo zskročit celý pluk policajtů, aby zde udržel jakýs takýs pořádek. Tato aféra připomíná nám volební kampán před deseti roky, kdy jednalo se o zachování stříbra a když kandidoval tehdy stříbrnický kandidát gen. Van Wyck, jehož tenkrát podporovaly veslecky listy, ani povolenou trojici Lincoln State Journal, Bee a papír s panáčkama — chval každý duch Hospodina — nevymáje. Tenkrát byla podobná selžice odhývána v omazké Exposition Hall a p. Rosewater, vzor tomu, že Van Wycka podporoval, nemohl připustit k řeči, ba ani nemohl představití jej a musel to učiniti předseda selžice esgovernér Alvin Saunders. Když pak Van Wyck byl s řečí svou hotov, počal ve vellejši místnosti řečniti proti němu sen. Chas. Manderson, po němž házeno židlemi a tropen takový hluk, že musel řeči zanechat a v průvodu několika občanů, kteří zcela slušným způsobem poskytlí mu průvod, lundov opustiti. A historie se opa kuje. Však páni ze "zlatého táhru" mohou již dnes velmi snadno pochopiti a seznati sentimenty lidu. Mli by poznat, že postavení své, jež za každou cenu udržeti se snaží, stává se den ode dne kritičtější a že lid, ten pravý lid ztratil se již dávno úplně.

Možná, že americká učitelka zná důkladně mzdy, placené dělníkům ve vzdálených horských krajinách mexických, kamž americká dáma zřídka kdy, ačli všude, nohou vkročí — možná. Avšak pakže někdo, kalatá zkušenost, časté cesty a dlouhý pobyt věd lépe, pozorovatel zcela vyneslo na povrch výsledky zcela opačné. Náš měštník vylpata činil \$4.900. Platíme inženýrům \$5.00 úředníkům ve službě žerpací \$2.00, kovářům \$3.00, nakládačům \$2.00, dřevářům \$2.50 a \$3.00, horníkům \$1.50, \$1.75, \$2.00 až \$4.00 denně. Občejní dělníci, jako ti, kteří jeví se s trakaři, vydělávají denně \$1.50 a \$2.50.

Živobytí je tuze laciné. Zásobu jeme dělníky všemi potřebami a hledíme na jejich vjdytky a potřeby.

Mzdy \$93, životní potřeby \$63

Zrušené dělníci vydělávají:

" 150 " " 57
" 99 " " 53
" 105 " " 45

To jsou fakta a poznáte z nich, že jsou delší živi a že si každý může něco usetřit. Kdoš lid mexické poměry, napsal, že dělník na polní práci dostane pouze 25 centů denně. V některých případech je to pravda, ale jejich práce jest lehká a životní potřeby čtyřikrát lacnější než zde. Mohla dostati farmářské dělníky zde, v New Yorku a okresu Campbell za 10 dol. měsíčně a práce musly mít těžký drahý oblek a platu velice ceny za topivo a vše ostatní (veliké i porovnáni s Mexikem). Mexický dělník dostane tedy za svou práci více, než kdí dříve. Jest také spokojen a šťasten. Platíme našim tavivám 10 dol. denně a můj vřehm dozorce má \$10, čili \$8 v amerických penězích. Mexican žije hlavne o fazolích a tortillách. Pijevodu aneb, může-li, mescal.

Není žádné nebezpečí, že by snad země zaplavena byla stříbrem, jeho republikáné hrozí. To je jedno z jejich strasidel. Máme dobrý trh pro všechno stříbro, které razíme sami. Mohu vám přelst dopis z Liverpoolu, kde žádají, ano zbraň 8 v stříbro. Prodávám ho mnoho anglickým firmám a mnoho jej jče z Mexika do Anglie, Němce, Číny a Japonska — neustále a za hotové. Rekne-li se vám, že mexické doll. ry

adně dělníku, stěžujícím si: "Nejsi-li spokojen, nemáš pracovati — vezmu si jiného." Přišlo jich více, anebo všichni jeho dělníci a hrozili stávkou. Tu řekl jim s úsměvem: "Nejste-li spokojeni zavru, — mám z něho být živ!" A napjeti to, večí kterému už i organizace sebe pověřejší, začínala se jeviti bezmocnou, dostoupila svého vrcholu. Ti velcí boháči drželi své zlato, a chtěe, aby lid skloupl před jeho třpytem svyji síji, zavřít své továrny, aby dělnictvo dále hladem zmřelo a při tom vydávaji se svým ochranným clem za přátele dělníků, svyje placením kongressu za strážce zákona a za přípravováním krisť za vlastence. Vídece, kteří jsou pro stříbro, nyzývají ovšem anarchisty, čince je zodpovědí za zmatek, který by zemí nastal po vjstěžení stříbra, za tím co mají za lubem přivoditi zmatek z trucu, zavřevim továren, že lid nechce děle modlit se k jejich zátému teletí a chce z výnosu své práce také jakýsi podíl, aby alespoň mohl žiti jako člověk. Protivy ty ku konci tohoto století zostly se tak jako na počátku století 17. směřy náboženské a zále se, že vykristalizovaly v otázku penězů.

A svět malých lidí, ti ubožáci vsutku hořejš dťaní? Jsou na rozpacích. Vědí, že se velikými pány nemí radno třesně jít, čtí hluboký a dalekosáhlý význam, ale bojí se, že vjstěžení stříbra bude tou de fenestrai pražskou, která sice neza vnitřa, ale dala znamenat k utkání stran. A válka je škodlivá, zvláště když dlouho trvá. Boje by se nebáli a také vědí, že válka 30letá náleží mezi nemožnosti, ale jen kdyby věděli, že má stříbrná, kterou chtějí stříbrníci propast mezi kapitálem a chudím překlenout, jest vsutku s to přivesti blahob...??

Není tudíž z místa, podiváme-li se na poměry zemí, kde vládne stříbrná měna. Nejblíže jest nám Mexiko. Vime, jak létí poměry — de Memphis Commercial Appeal — col. G. R. Aarns, předseda Sonora Mexican Co., když se dozvědl o dopisu jedné dámy z Laurel, Ind., která dopsala zlatěfskému časopisu, že nechtí dělníci, horníci atd. vydělá vaji zrovna tolik, by nezemřeli hladem.

"Mzdy, že americká učitelka zná důkladně mzdy, placené dělníkům ve vzdálených horských krajinách mexických, kamž americká dáma zřídka kdy, ačli všude, nohou vkročí — možná. Avšak pakže někdo, kalatá zkušenost, časté cesty a dlouhý pobyt věd lépe, pozorovatel zcela vyneslo na povrch výsledky zcela opačné. Náš měštník vylpata činil \$4.900. Platíme inženýrům \$5.00 úředníkům ve službě žerpací \$2.00, kovářům \$3.00, nakládačům \$2.00, dřevářům \$2.50 a \$3.00, horníkům \$1.50, \$1.75, \$2.00 až \$4.00 denně. Občejní dělníci, jako ti, kteří jeví se s trakaři, vydělávají denně \$1.50 a \$2.50.

Živobytí je tuze laciné. Zásobu jeme dělníky všemi potřebami a hledíme na jejich vjdytky a potřeby.

Mzdy \$93, životní potřeby \$63

Zrušené dělníci vydělávají:

" 150 " " 57
" 99 " " 53
" 105 " " 45

To jsou fakta a poznáte z nich, že jsou delší živi a že si každý může něco usetřit. Kdoš lid mexické poměry, napsal, že dělník na polní práci dostane pouze 25 centů denně. V některých případech je to pravda, ale jejich práce jest lehká a životní potřeby čtyřikrát lacnější než zde. Mohla dostati farmářské dělníky zde, v New Yorku a okresu Campbell za 10 dol. měsíčně a práce musly mít těžký drahý oblek a platu velice ceny za topivo a vše ostatní (veliké i porovnáni s Mexikem). Mexický dělník dostane tedy za svou práci více, než kdí dříve. Jest také spokojen a šťasten. Platíme našim tavivám 10 dol. denně a můj vřehm dozorce má \$10, čili \$8 v amerických penězích. Mexican žije hlavne o fazolích a tortillách. Pijevodu aneb, může-li, mescal.

Není žádné nebezpečí, že by snad země zaplavena byla stříbrem, jeho republikáné hrozí. To je jedno z jejich strasidel. Máme dobrý trh pro všechno stříbro, které razíme sami. Mohu vám přelst dopis z Liverpoolu, kde žádají, ano zbraň 8 v stříbro. Prodávám ho mnoho anglickým firmám a mnoho jej jče z Mexika do Anglie, Němce, Číny a Japonska — neustále a za hotové. Rekne-li se vám, že mexické doll. ry

adně dělníku, stěžujícím si: "Nejsi-li spokojen, nemáš pracovati — vezmu si jiného." Přišlo jich více, anebo všichni jeho dělníci a hrozili stávkou. Tu řekl jim s úsměvem: "Nejste-li spokojeni zavru, — mám z něho být živ!" A napjeti to, večí kterému už i organizace sebe pověřejší, začínala se jeviti bezmocnou, dostoupila svého vrcholu. Ti velcí boháči drželi své zlato, a chtěe, aby lid skloupl před jeho třpytem svyji síji, zavřít své továrny, aby dělnictvo dále hladem zmřelo a při tom vydávaji se svým ochranným clem za přátele dělníků, svyje placením kongressu za strážce zákona a za přípravováním krisť za vlastence. Vídece, kteří jsou pro stříbro, nyzývají ovšem anarchisty, čince je zodpovědí za zmatek, který by zemí nastal po vjstěžení stříbra, za tím co mají za lubem přivoditi zmatek z trucu, zavřevim továren, že lid nechce děle modlit se k jejich zátému teletí a chce z výnosu své práce také jakýsi podíl, aby alespoň mohl žiti jako člověk. Protivy ty ku konci tohoto století zostly se tak jako na počátku století 17. směřy náboženské a zále se, že vykristalizovaly v otázku penězů.

adně dělníku, stěžujícím si: "Nejsi-li spokojen, nemáš pracovati — vezmu si jiného." Přišlo jich více, anebo všichni jeho dělníci a hrozili stávkou. Tu řekl jim s úsměvem: "Nejste-li spokojeni zavru, — mám z něho být živ!" A napjeti to, večí kterému už i organizace sebe pověřejší, začínala se jeviti bezmocnou, dostoupila svého vrcholu. Ti velcí boháči drželi své zlato, a chtěe, aby lid skloupl před jeho třpytem svyji síji, zavřít své továrny, aby dělnictvo dále hladem zmřelo a při tom vydávaji se svým ochranným clem za přátele dělníků, svyje placením kongressu za strážce zákona a za přípravováním krisť za vlastence. Vídece, kteří jsou pro stříbro, nyzývají ovšem anarchisty, čince je zodpovědí za zmatek, který by zemí nastal po vjstěžení stříbra, za tím co mají za lubem přivoditi zmatek z trucu, zavřevim továren, že lid nechce děle modlit se k jejich zátému teletí a chce z výnosu své práce také jakýsi podíl, aby alespoň mohl žiti jako člověk. Protivy ty ku konci tohoto století zostly se tak jako na počátku století 17. směřy náboženské a zále se, že vykristalizovaly v otázku penězů.

A svět malých lidí, ti ubožáci vsutku hořejš dťaní? Jsou na rozpacích. Vědí, že se velikými pány nemí radno třesně jít, čtí hluboký a dalekosáhlý význam, ale bojí se, že vjstěžení stříbra bude tou de fenestrai pražskou, která sice neza vnitřa, ale dala znamenat k utkání stran. A válka je škodlivá, zvláště když dlouho trvá. Boje by se nebáli a také vědí, že válka 30letá náleží mezi nemožnosti, ale jen kdyby věděli, že má stříbrná, kterou chtějí stříbrníci propast mezi kapitálem a chudím překlenout, jest vsutku s to přivesti blahob...??

Není tudíž z místa, podiváme-li se na poměry zemí, kde vládne stříbrná měna. Nejblíže jest nám Mexiko. Vime, jak létí poměry — de Memphis Commercial Appeal — col. G. R. Aarns, předseda Sonora Mexican Co., když se dozvědl o dopisu jedné dámy z Laurel, Ind., která dopsala zlatěfskému časopisu, že nechtí dělníci, horníci atd. vydělá vaji zrovna tolik, by nezemřeli hladem.

"Mzdy, že americká učitelka zná důkladně mzdy, placené dělníkům ve vzdálených horských krajinách mexických, kamž americká dáma zřídka kdy, ačli všude, nohou vkročí — možná. Avšak pakže někdo, kalatá zkušenost, časté cesty a dlouhý pobyt věd lépe, pozorovatel zcela vyneslo na povrch výsledky zcela opačné. Náš měštník vylpata činil \$4.900. Platíme inženýrům \$5.00 úředníkům ve službě žerpací \$2.00, kovářům \$3.00, nakládačům \$2.00, dřevářům \$2.50 a \$3.00, horníkům \$1.50, \$1.75, \$2.00 až \$4.00 denně. Občejní dělníci, jako ti, kteří jeví se s trakaři, vydělávají denně \$1.50 a \$2.50.

Živobytí je tuze laciné. Zásobu jeme dělníky všemi potřebami a hledíme na jejich vjdytky a potřeby.

Mzdy \$93, životní potřeby \$63

Zrušené dělníci vydělávají:

" 150 " " 57
" 99 " " 53
" 105 " " 45

To jsou fakta a poznáte z nich, že jsou delší živi a že si každý může něco usetřit. Kdoš lid mexické poměry, napsal, že dělník na polní práci dostane pouze 25 centů denně. V některých případech je to pravda, ale jejich práce jest lehká a životní potřeby čtyřikrát lacnější než zde. Mohla dostati farmářské dělníky zde, v New Yorku a okresu Campbell za 10 dol. měsíčně a práce musly mít těžký drahý oblek a platu velice ceny za topivo a vše ostatní (veliké i porovnáni s Mexikem). Mexický dělník dostane tedy za svou práci více, než kdí dříve. Jest také spokojen a šťasten. Platíme našim tavivám 10 dol. denně a můj vřehm dozorce má \$10, čili \$8 v amerických penězích. Mexican žije hlavne o fazolích a tortillách. Pijevodu aneb, může-li, mescal.

Není žádné nebezpečí, že by snad země zaplavena byla stříbrem, jeho republikáné hrozí. To je jedno z jejich strasidel. Máme dobrý trh pro všechno stříbro, které razíme sami. Mohu vám přelst dopis z Liverpoolu, kde žádají, ano zbraň 8 v stříbro. Prodávám ho mnoho anglickým firmám a mnoho jej jče z Mexika do Anglie, Němce, Číny a Japonska — neustále a za hotové. Rekne-li se vám, že mexické doll. ry

adně dělníku, stěžujícím si: "Nejsi-li spokojen, nemáš pracovati — vezmu si jiného." Přišlo jich více, anebo všichni jeho dělníci a hrozili stávkou. Tu řekl jim s úsměvem: "Nejste-li spokojeni zavru, — mám z něho být živ!" A napjeti to, večí kterému už i organizace sebe pověřejší, začínala se jeviti bezmocnou, dostoupila svého vrcholu. Ti velcí boháči drželi své zlato, a chtěe, aby lid skloupl před jeho třpytem svyji síji, zavřít své továrny, aby dělnictvo dále hladem zmřelo a při tom vydávaji se svým ochranným clem za přátele dělníků, svyje placením kongressu za strážce zákona a za přípravováním krisť za vlastence. Vídece, kteří jsou pro stříbro, nyzývají ovšem anarchisty, čince je zodpovědí za zmatek, který by zemí nastal po vjstěžení stříbra, za tím co mají za lubem přivoditi zmatek z trucu, zavřevim továren, že lid nechce děle modlit se k jejich zátému teletí a chce z výnosu své práce také jakýsi podíl, aby alespoň mohl žiti jako člověk. Protivy ty ku konci tohoto století zostly se tak jako na počátku století 17. směřy náboženské a zále se, že vykristalizovaly v otázku penězů.

A svět malých lidí, ti ubožáci vsutku hořejš dťaní? Jsou na rozpacích. Vědí, že se velikými pány nemí radno třesně jít, čtí hluboký a dalekosáhlý význam, ale bojí se, že vjstěžení stříbra bude tou de fenestrai pražskou, která sice neza vnitřa, ale dala znamenat k utkání stran. A válka je škodlivá, zvláště když dlouho trvá. Boje by se nebáli a také vědí, že válka 30letá náleží mezi nemožnosti, ale jen kdyby věděli, že má stříbrná, kterou chtějí stříbrníci propast mezi kapitálem a chudím překlenout, jest vsutku s to přivesti blahob...??

Není tudíž z místa, podiváme-li se na poměry zemí, kde vládne stříbrná měna. Nejblíže jest nám Mexiko. Vime, jak létí poměry — de Memphis Commercial Appeal — col. G. R. Aarns, předseda Sonora Mexican Co., když se dozvědl o dopisu jedné dámy z Laurel, Ind., která dopsala zlatěfskému časopisu, že nechtí dělníci, horníci atd. vydělá vaji zrovna tolik, by nezemřeli hladem.

"Mzdy, že americká učitelka zná důkladně mzdy, placené dělníkům ve vzdálených horských krajinách mexických, kamž americká dáma zřídka kdy, ačli všude, nohou vkročí — možná. Avšak pakže někdo, kalatá zkušenost, časté cesty a dlouhý pobyt věd lépe, pozorovatel zcela vyneslo na povrch výsledky zcela opačné. Náš měštník vylpata činil \$4.900. Platíme inženýrům \$5.00 úředníkům ve službě žerpací \$2.00, kovářům \$3.00, nakládačům \$2.00, dřevářům \$2.50 a \$3.00, horníkům \$1.50, \$1.75, \$2.00 až \$4.00 denně. Občejní dělníci, jako ti, kteří jeví se s trakaři, vydělávají denně \$1.50 a \$2.50.

Živobytí je tuze laciné. Zásobu jeme dělníky všemi potřebami a hledíme na jejich vjdytky a potřeby.

Mzdy \$93, životní potřeby \$63

Zrušené dělníci vydělávají:

" 150 " " 57
" 99 " " 53
" 105 " " 45

To jsou fakta a poznáte z nich, že jsou delší živi a že si každý může něco usetřit. Kdoš lid mexické poměry, napsal, že dělník na polní práci dostane pouze 25 centů denně. V některých případech je to pravda, ale jejich práce jest lehká a životní potřeby čtyřikrát lacnější než zde. Mohla dostati farmářské dělníky zde, v New Yorku a okresu Campbell za 10 dol. měsíčně a práce musly mít těžký drahý oblek a platu velice ceny za topivo a vše ostatní (veliké i porovnáni s Mexikem). Mexický dělník dostane tedy za svou práci více, než kdí dříve. Jest také spokojen a šťasten. Platíme našim tavivám 10 dol. denně a můj vřehm dozorce má \$10, čili \$8 v amerických penězích. Mexican žije hlavne o fazolích a tortillách. Pijevodu aneb, může-li, mescal.

Není žádné nebezpečí, že by snad země zaplavena byla stříbrem, jeho republikáné hrozí. To je jedno z jejich strasidel. Máme dobrý trh pro všechno stříbro, které razíme sami. Mohu vám přelst dopis z Liverpoolu, kde žádají, ano zbraň 8 v stříbro. Prodávám ho mnoho anglickým firmám a mnoho jej jče z Mexika do Anglie, Němce, Číny a Japonska — neustále a za hotové. Rekne-li se vám, že mexické doll. ry

adně dělníku, stěžujícím si: "Nejsi-li spokojen, nemáš pracovati — vezmu si jiného." Přišlo jich více, anebo všichni jeho dělníci a hrozili stávkou. Tu řekl jim s úsměvem: "Nejste-li spokojeni zavru, — mám z něho být živ!" A napjeti to, večí kterému už i organizace sebe pověřejší, začínala se jeviti bezmocnou, dostoupila svého vrcholu. Ti velcí boháči drželi své zlato, a chtěe, aby lid skloupl před jeho třpytem svyji síji, zavřít své továrny, aby dělnictvo dále hladem zmřelo a při tom vydávaji se svým ochranným clem za přátele dělníků, svyje placením kongressu za strážce zákona a za přípravováním krisť za vlastence. Vídece, kteří jsou pro stříbro, nyzývají ovšem anarchisty, čince je zodpovědí za zmatek, který by zemí nastal po vjstěžení stříbra, za tím co mají za lubem přivoditi zmatek z trucu, zavřevim továren, že lid nechce děle modlit se k jejich zátému teletí a chce z výnosu své práce také jakýsi podíl, aby alespoň mohl žiti jako člověk. Protivy ty ku konci tohoto století zostly se tak jako na počátku století 17. směřy náboženské a zále se, že vykristalizovaly v otázku penězů.

A svět malých lidí, ti ubožáci vsutku hořejš dťaní? Jsou na rozpacích. Vědí, že se velikými pány nemí radno třesně jít, čtí hluboký a dalekosáhlý význam, ale bojí se, že vjstěžení stříbra bude tou de fenestrai pražskou, která sice neza vnitřa, ale dala znamenat k utkání stran. A válka je škodlivá, zvláště když dlouho trvá. Boje by se nebáli a také vědí, že válka 30letá náleží mezi nemožnosti, ale jen kdyby věděli, že má stříbrná, kterou chtějí stříbrníci propast mezi kapitálem a chudím překlenout, jest vsutku s to přivesti blahob...??

Není tudíž z místa, podiváme-li se na poměry zemí, kde vládne stříbrná měna. Nejblíže jest nám Mexiko. Vime, jak létí poměry — de Memphis Commercial Appeal — col. G. R. Aarns, předseda Sonora Mexican Co., když se dozvědl o dopisu jedné dámy z Laurel, Ind., která dopsala zlatěfskému časopisu, že nechtí dělníci, horníci atd. vydělá vaji zrovna tolik, by nezemřeli hladem.

"Mzdy, že americká učitelka zná důkladně mzdy, placené dělníkům ve vzdálených horských krajinách mexických, kamž americká dáma zřídka kdy, ačli všude, nohou vkročí — možná. Avšak pakže někdo, kalatá zkušenost, časté cesty a dlouhý pobyt věd lépe, pozorovatel zcela vyneslo na povrch výsledky zcela opačné. Náš měštník vylpata činil \$4.900. Platíme inženýrům \$5.00 úředníkům ve službě žerpací \$2.00, kovářům \$3.00, nakládačům \$2.00, dřevářům \$2.50 a \$3.00, horníkům \$1.50, \$1.75, \$2.00 až \$4.00 denně. Občejní dělníci, jako ti, kteří jeví se s trakaři, vydělávají denně \$1.50 a \$2.50.

Živobytí je tuze laciné. Zásobu jeme dělníky všemi potřebami a hledíme na jejich vjdytky a potřeby.

adně dělníku, stěžujícím si: "Nejsi-li spokojen, nemáš pracovati — vezmu si jiného." Přišlo jich více, anebo všichni jeho dělníci a hrozili stávkou. Tu řekl jim s úsměvem: "Nejste-li spokojeni zavru, — mám z něho být živ!" A napjeti to, večí kterému už i organizace sebe pověřejší, začínala se jeviti bezmocnou, dostoupila svého vrcholu. Ti velcí boháči drželi své zlato, a chtěe, aby lid skloupl před jeho třpytem svyji síji, zavřít své továrny, aby dělnictvo dále hladem zmřelo a při tom vydávaji se svým ochranným clem za přátele dělníků, svyje placením kongressu za strážce zákona a za přípravováním krisť za vlastence. Vídece, kteří jsou pro stříbro, nyzývají ovšem anarchisty, čince je zodpovědí za zmatek, který by zemí nastal po vjstěžení stříbra, za tím co mají za lubem přivoditi zmatek z trucu, zavřevim továren, že lid nechce děle modlit se k jejich zátému teletí a chce z výnosu své práce také jakýsi podíl, aby alespoň mohl žiti jako člověk. Protivy ty ku konci tohoto století zostly se tak jako na počátku století 17. směřy náboženské a zále se, že vykristalizovaly v otázku penězů.

A svět malých lidí, ti ubožáci vsutku hořejš dťaní? Jsou na rozpacích. Vědí, že se velikými pány nemí radno třesně jít, čtí hluboký a dalekosáhlý význam, ale bojí se, že vjstěžení stříbra bude tou de fenestrai pražskou, která sice neza vnitřa, ale dala znamenat k utkání stran. A válka je škodlivá, zvláště když dlouho trvá. Boje by se nebáli a také vědí, že válka 30letá náleží mezi nemožnosti, ale jen kdyby věděli, že má stříbrná, kterou chtějí stříbrníci propast mezi kapitálem a chudím překlenout, jest vsutku s to přivesti blahob...??

Není tudíž z místa, podiváme-li se na poměry zemí, kde vládne stříbrná měna. Nejblíže jest nám Mexiko. Vime, jak létí poměry — de Memphis Commercial Appeal — col. G. R. Aarns, předseda Sonora Mexican Co., když se dozvědl o dopisu jedné dámy z Laurel, Ind., která dopsala zlatěfskému časopisu, že nechtí dělníci, horníci atd. vydělá vaji zrovna tolik, by nezemřeli hladem.

"Mzdy, že americká učitelka zná důkladně mzdy, placené dělníkům ve vzdálených horských krajinách mexických, kamž americká dáma zřídka kdy, ačli všude, nohou vkročí — možná. Avšak pakže někdo, kalatá zkušenost, časté cesty a dlouhý pobyt věd lépe, pozorovatel zcela vyneslo na povrch výsledky zcela opačné. Náš měštník vylpata činil \$4.900. Platíme inženýrům \$5.00 úředníkům ve službě žerpací \$2.00, kovářům \$3.00, nakládačům \$2.00, dřevářům \$2.50 a \$3.00, horníkům \$1.50, \$1.75, \$2.00 až \$4.00 denně. Občejní dělníci, jako ti, kteří jeví se s trakaři, vydělávají denně \$1.50 a \$2.50.

Živobytí je tuze laciné. Zásobu jeme dělníky všemi potřebami a hledíme na jejich vjdytky a potřeby.

Mzdy \$9